

Wraakzwaard, bepleitende het recht van Gods verbond, door bloedige oorlog, dure tijd, en bleke pestilentie.

Door ds. Willem Teellinck

Gedeelte 3

(vervolg) Aan de christelijke lezer

Wij willen verloren gaan. Maar het schijnt dat de Heere ons niet verloren wil laten gaan. De Heere God strijdt door Zijn goedheid tegen onze boosheid. Want zelfs deze roede van de pest is een goede roede. Als wij die goed gebruiken. Want de Heere voegt naast Zijn slaande hand Zijn onderwijzende Woord. Daar Hij ons leert dat wij tevergeefs de schadelijke pest zullen zoeken te ontvluchten zo wij niet wegvluchten van onze zonden. Dat wij tevergeefs zullen zoeken om onze huizen en straten te reinigen van kwade lucht en stank. Zolang wij de stank van onze zonden, onze hoogmoed, onze wereldsgezindheid, onze weelderigheid, onze bedrieglijkheid, ijdelheid, gierigheid, haat en nijdigheid en lauwheid nog in ons hart blijft. Dat wij ons tevergeefs zullen zoeken sterker te maken met vele geurende, liefelijke en hartelijke dingen zo wij ons hart en huizen niet zien te vervullen met het heilzame Woord van God. Met geloof, hoop en liefde, rechtvaardigheid, ootmoedigheid, oprechtheid, vreze des Heeren. Met de goede reuk van de heilige huisgebeden en andere wel geurende geestelijke oefeningen meer.

Als dan dit alles niet werkt en wij noch door Gods slaande hand en noch Gods onderwijzende hand van ons wereldse leven afgebracht kunnen worden. Als wij dan werelds, hoogmoedig, jaloers, hatelijk en nijdig blijvende. Ons niet voorzien van Gods Woord, het ware geloof, de oprechte liefde, de oprechte hoop. Waar zal het dan ten laatste uitkomen? Hebben we dan nu anders te verwachten dan dat de Heere onze rechtvaardige God Zijn hand nog meer en meer over ons verzwaren zal. Totdat Hij ons hoogmoedig en halsstarrig hart verootmoedigd zal hebben. Of dat Hij in Zijn gramschap Zijn hand van ons aftrekken zal. Als een verloren volk waar slagen niet meer tellen en ons zo verloren laat gaan in onze zonden, tot ons eeuwig verderf.

Dit zijn zeker de wegen van God. Maar hoeveel beter is het dan voor ons dat wij ons, ja van harte, tot God bekeren en nog op tijd onder de roede te buigen. Omdat het toch allerellendigst is om onder de slagen van God te boeten, en de vrucht en het heil dat God daarin voegt niet te ontvangen. Opdat wij door deze diepe tijdelijke moeilijkheden, tot nuchterheid van zinnen gebracht zouden worden en de eeuwige zaligheid nog ten laatste ontvangen mochten.

Daarom is het zeer nodig dat wij allemaal, of wij nu met de slagen van God bezocht zijn, of naast andere daarmee bedreigd zijn geweest, gelegenheid te nemen om meer ijverig te worden en ons te beteren. Want daarom is het toch dat de Heere Christus Zijn volk komt te straffen en te kastijden. Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig en bekeer u (Openb. 3 : 19). Nu moeten wij niet denken dat nu wij de moeilijkheden ontkomen zijn, slechts stil verder kunnen gaan, omdat wij onze plicht hebben gedaan. Maar wij moeten voortaan op alle manieren meer ijverig zijn, dan wij geweest zijn en ons beteren. Wat ook de moeilijkheden zijn die nog bij ons zijn.

Och dat dit toch ter harte genomen werd. Dan zullen al degene die in moeilijkheden gezeten hebben, en daaruit verlost zijn, als vaten der eer, waar het schuim vanaf is gehaald, door de ijver van de beproeving blinkende daaruit tevoorschijn komen. Hoe goed zal het dan gaan met onze gemeenten. Hoe fijn zal dan ons land worden als vroeger. Zal het niet wezen als het leven uit de doden?

Om dit te bevorderen geven wij dit boekje uit. Waarin wij onder andere zullen bewijzen dat wij tegen het verbond van God (waar wij toe behoren door de Heilige Doop) onze plicht niet waargenomen hebben. Ja ons kwalijk gedragen hebben. Hoe wij ons daarin voortaan beter bekwamen mochten opdat de plaag op zou houden. Als dit boekje daar enigszins toe zou helpen en enigen ook mocht opwekken om voor ons te bidden, dat zal ons zeer troosten in al ons handelen. Wij die zo graag bij alle gelegenheden tot waarschuwing en stichting van het volk dit aangrijpen. Wij zullen het veel meer achten dan enig gedicht dat buiten ons weten en tegen onze wil, en ver boven onze gaven van sommigen, uit al te grote toegenegenheid ons is toegedicht. Want voorwaar wij achten en hebben veel meer te doen met de gebeden van de godzaligen voor ons. Welke gebeden wij ook hartelijk begeren te delen met al degenen die enig nut uit onze arbeid genieten mogen. Amen.